

[Hanne Budtz.]

selv tager ordet her i det høje ting om denne sag sammen med mange andre kolleger her i tinget uden at have fået noget resultat.

Jeg er glad for, at hr. Poul Møller allerede har nævnt de positive ting, det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer gik ind for under skatteforhandlingerne. Jeg forstår det sådan, at vore forhandlere gik ind for en særbeskatning, en enhedsskala; medhjælpende hustruer skulle også have et fradrag, og derefter gik de som et fjerde punkt ind for familiefradrag for de laveste indkomster. Jeg har forstået på referaterne fra udvalget, at det var en tanke, som socialdemokraternes repræsentanter, i hvert fald hr. Per Hækkerup, gik ind for. Vi hørte med stor interesse derom og troede, at vi nu fik en positiv ordening på dette. Men det var altså en ordening, man opgav, da man søgte samarbejde andetsteds.

Som det er sagt mange gange her i dag — den højtærede formand har jo henstillet, at vi ikke gentager for meget, men jeg bliver nødt til at gentage det også for mit vedkommende — er sambeskatning jo en skat på ægteskabet. Så kan den højtærede finansminister sige: ja men det er ikke fordelagtigt for statskassen at ophæve denne. Men vi ved jo, at resultaterne allerede i fuldt mål viser sig; vi ved, der sker mange skatte-skilsmisser, og vi ved, at yngre eller ældre mennesker i højere og højere grad undlader at indgå det ægteskab, de ellers ville have indgået, fordi, som de siger, der er en fordel at spare på skattebilletten, når man sparer vielsesattesten. Det hænger jo ikke rigtig sammen med den almindelige, positive indstilling, man dog vel har i de fleste partier til en egentlig familiepolitik; og det skulle dog vel være familien, vi danner vort store samfund på grundlag af.

Det vil sikkert glæde samtlige landets hustruer, at loven stadig væk lader manden være familieoverhovedet. Vi kan alle sammen være umådelig lykkelige over, at der virkelig er et overhoved, som leder og styrer os; men det er egentlig ganske i modstrid med ægteskabslovens bestemmelse, der siger, at hustruen også er forsørger. Uanset om hun tjener penge eller gør et arbejde i hjemmet, anses hun i kraft af dette arbejde som forsørger, og alligevel oprettholder vi her den latterlige betegnelse

„familieoverhovedet“. Men går det sådan med de manglende ægteskaber, som jeg nævnte før, ja, så bliver der vel overhovedet ikke nogen familie at være overhoved for.

Jeg vil også gerne henvise til, at de fleste af vore nabolande har en ordening, hvor man enten har en særbeskatning eller frivilligt kan vælge en særbeskatning, og jeg synes, det er ejendommeligt, at det er de partier her i salen, de liberale partier, som andre ynder at benævne de borgerlige partier, der er de progressive i denne henseende, medens vi kun finder en reaktionær indstilling hos regeringen og det med regeringen samarbejdende parti.

For en ordens skyld vil jeg dog gerne sige: jeg agter at stemme for dette lovforslag ud fra det rent principielle om kildeskatte, og jeg er klar over, at vi kommer tilbage til en drøftelse af sambeskatningen, når lovforslaget om ikrafttrædelsen kommer for senere.

Skræppenborg-Nielsen: Der er selv for mig ingen tvivl om, at det forslag til lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v., det vil sige lovforslaget om indførelse af kildeskat her i landet, som vi nu behandler for sidste gang inden dets endelige vedtagelse, er et lovforslag, der på flere områder utvivlsomt indebærer visse meget betydelige fordele for visse kategorier af skatteydere. Men til gengæld er der for mig at se heller ingen tvivl om, at flere, og de vigtigste, af disse fordele kan opnås uden nødvendigvis at indføre kildeskatte med alt, hvad deraf følger. Den efter min mening helt urimelige og meget kostbare administration, som en kildeskatteordning vil medføre — jeg er ikke bange for at sige: næsten uanset hvordan man udarbejder den i praksis — så vidt jeg kan overskue problemerne, står i omvendt forhold til de fordele, kildeskatte har, fordele, der som før nævnt kan opnås ad anden vej, de vigtigste i hvert fald.

Hertil kommer, at da jeg absolut er tilhænger af og tror på, at folk her i landet af mange forskellige grunde har bedst af at administrere deres penge selv, og efter min mening langt de fleste også helst vil det selv, skal jeg blot her meddele, at jeg ikke ser mig i stand til at medvirke ved gennemførelsen af det omhandlede lovforslag, selv om det